

[Foul Møller.]

omfatter arbejdere, der er beskæftiget hos medlemmer af en af de to arbejdsgiverforeninger, og da bestemmelserne skal have umiddelbar virkning for alle organiserede arbejdere, skal tallene godt og vel fordobles, så det umiddelbart kommer til at betyde 140 mill. kr. i år og godt 280 mill. kr. næste år. Da de tilsvarende grupper af tjenestemænd og folke- og invalidepensionister selvsagt skal have stort set tilsvarende forbedringer og forslag også foreligger herom, betyder lovforslagene, at indkomsterne i år skal stige med 200 mill. kr. og til næste år med ca. 400 mill. kr. Men det bør erindres, at forhøjelsen til næste år lægges oven på den, der ved lovgivningen bevilges i år. Efter dette lovforslag bliver lønnen derfor automatisk 600 mill. kr. højere, end den er nu. Hertil kommer så dyrtidsreguleringen, som til marts forøger det samlede lønniveau med måske 400-500 mill. kr., og som formentlig i den kommende to års periode vil give sig udslag i yderligere højere indkomster.

Jeg har svært ved at se, hvilken stabilisering der ligger heri, men det afgørende vil naturligvis være, om der som følge af de forhøjelser, der foreslås på henholdsvis 200 og 600 mill. kr., altså i alt 800 mill. kr. over disse 2 år, hvortil kommer dyrtidstillæggene, hvortil kommer den tillægspensionsordning, der er bebudet, og som vel vil betyde en yderligere udbetaling på 50 mill. kr., vil finde en smittevirkning sted. Smitter de forhøjelser, der her gives, af på andre, genoplever vi 1961, og så er vi vel rejst. I 1961 tror jeg fagbevægelsen sammenlagt ved forhandlingerne opnåede 200 mill. kr. Da det hele var overstået og alle havde taget deres, var indkomsterne forøget med 1 milliard kr. Er disse forslag udtryk for, at man sætter den samme bevægelse i skred, vil efter al sandsynlighed lønstigningen i den kommende to års periode blive mindst lige så stor som i den foregående.

Statsministeren har ganske vist i sin redegørelse udtalt, at det er en forudsætning for lovforslagene, at en sådan afsmitning ikke finder sted. Men hvad har statsministeren gjort for at sikre, at denne forudsætning holder? Har den højtærede statsminister garantier fra fag med et bevægeligt lønsystem, f. eks. fra smedene, for, at de ikke vil stille krav om personlige tillæg eller for-

bedrede lønvilkår på anden vis i den kommende to års periode? Og har statsministeren sikret sig garanti for, at smedene, deres forbundsformand og hovedbestyrelsesmedlemmer eller tillidsmænd, ikke i to års perioden vil benytte deres strejkeret til at opnå sådanne forbedrede lønvilkår?

Hvordan har statsministeren sikret sig, at der ikke finder lønglidning sted i byggeriet i løbet af de kommende to år?

Statsministeren kan naturligvis svare, at heller ikke en overenskomst eller et tiltrådt mæglingforslag kunne have ændret forholdene i jernindustrien eller lønglidningen i byggeriet. Og det er rigtigt. Men hvis det også er rigtigt, at statsministeren ikke har disse garantier, er det svært at se, hvad det hele egentlig er værd, og hvad de lavtlønnede i det hele taget opnår. For vi har jo for længst forstået hr. Alfred Petersen derhen, at de lavtlønnedes lønforhøjelse i 1961, da andre derefter sikrede sig lønforhøjelser, snarere blev de lavtlønnede til skade end til gavn, fordi de blev distanceret efterhånden.

Hvis man derfor ikke har sikret sig mod lønglidning og man ikke har sikret sig mod jernets og andres bevægelige lønsystem, er det svært at se, at man gør de lavtlønnede nogen som helst glæde ved at sætte et nyt sneboldsystem i gang, der kan bevirke et lavineskred. I hvert fald må vi se i øjnene, at stabilitet i økonomien giver det ikke.

Det vil som sagt være meget betydningsfuldt for det konservative folkeparti at høre noget om disse meget afgørende garantier, som jeg går ud fra at statsministeren har sikret sig.

Statsministeren siger, at det er en forudsætning, at noget sådant ikke vil finde sted. I juraen bruger man udtrykket „forudsætning“ om et vilkår, hvis ikke-opfyldelse eller svigten kan foranledige den anden part til at ændre sit løfte, men i denne betydning skal udtrykket „forudsætning“ næppe opfattes i statsministerens mund. Vedtages denne lovgivning, må den opfyldes, ligegyldigt om forudsætningen brister eller ikke brister. Skulle jeg have taget fejl, beder jeg om belæring. Jeg kan i hvert fald ikke se, hvordan statsministeren kan komme uden om denne lov og få den ophævet, såfremt det viser sig, at hans forud-